

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2356/2018
08.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају Саша Димић и Тања Тошић Димић адвокати из ..., против туженог Града Лознице, кога заступа Градско правобранилаштво, ради поништаја одлуке и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 401/18 од 07.05.2018. године, у седници одржаној 08.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 401/18 од 07.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 50/16 од 26.12.2017. године, поништена је као незаконита одлука туженог број М-.../... од 24.05.2016. године о престанку радног односа тужиоца, који је био заснован на одређено време до 12 месеци, због престанка потребе за његовим радом и обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету у висини изгубљене зараде за период јун 2016. године до фебруара 2017. године, у појединачним месечним износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкове парничног поступка исплати износ од 156.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за исплату трошкова парничног поступка у износу од 43.500,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 401/18 од 07.05.2018. године, делимично је укинута првостепена пресуда и одбачена тужба од 29.06.2016. године, у делу захтева за поништај одлуке туженог бр. М-.../... од 24.05.2016. године, а наведена пресуда је у преосталом делу преиначена тако што је одбијен тужбени захтев ради накнаде штете у висини изгубљене зараде за период јун 2016. године до фебруара 2017. године, као и

захтев за накнаду трошкова парничног поступка и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 76.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијену пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. овог закона, јер другостепени суд није погрешно применио коју одредбу овог закона, а што је могло утицати на доношење правилне и законите одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по занимању У Градској управи града Лознице почео је да ради од 04.01.2013. године и радни однос му је продужаван више пута. Решењем Начелника Градске управе града Лознице од 01.03.2016. године, тужилац је примљен у радни однос на одређено време до 12 месеци, због повећаног обима посла на радно место „...“ у Одељењу за инспекцијске послове Градске управе града Лознице. Одлуком града Лознице, Градске управе бр. М-.../... од 24.05.2016. године, тужиоцу је престао радни однос због престанка потребе за његовим радом. Тужилац је изјавио приговор, који је одлуком града Лознице Градске управе број од 08.06.2016. године, одбијен као неоснован у складу са чланом 103. став 4. Правилника о радним односима у државним органима.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поништио као незакониту одлуку о престанку радног односа и обавезао туженог да тужиоцу накнади штету у висини изгубљене зараде за период од јуна 2016. године закључно са фебруаром 2017.године.

Правилно је другостепени суд тужбу тужиоца у делу у ком је усмерена против првостепеног решења, одбацио а наведену пресуду у преосталом делу преиначио тако што је одбио тужбени захтев за накнаду штете у висини изгубљене зараде.

На положај и права запослених у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе од 13.03.2016. године, примењују се одредбе чланова 172-183 Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“, број број 21/2016 од 12.03.2016. године), док се у погледу питања која тим посебним прописом нису регулисана, супсидијерно примењује, Закон о раду као матични закон у области рада (члан 2. став 2. Закона о раду).

Ступањем на снагу тог закона престале су да се примањују одредбе Закона о радним односима у државним органима. Међутим, двостепеност у поступку доношења

одлука туженог предвиђају оба Закона. Предмет судског спора у циљу заштите повређеног права запосленог може бити само коначна одлука туженог. Коначна одлука је она која се не може побијати приговором пред органима туженог. У овом случају то је одлука туженог број од 08.06.2016. године, донета поводом приговора тужиоца (којом је одбијен приговор тужиоца на првостепену одлуку о престанку радног односа од 25.05.2016. године), а не првостепена одлука туженог број М-.../... од 24.05.2016. године, против које се према Закону о запосленим у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе и како је означено у правној поуци може поднети само приговор. Како тужбом није тражен поништај означене одлуке тужене од 08.06.2016. године, као другостепене одлуке, већ само првостепене одлуке, правилан је закључак другостепеног суда да је тужба недозвољена.

Како је одбачена тужба у делу захтева за поништај одлуке туженог, то је тужбени захтев неоснован у делу за накнаду штете у висини изгубљене зараде за период од јуна 2016.године, закључно са фебруаром 2017.године, с обзиром на то да основ за накнаду штете због незаконитог отказа постоји само ако је решење о отказу правноснажно поништено.

Како се ревизијом не доводи у сумњу правилност побијане пресуде Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић